

1927-10-21

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet på s. 1

Generel kommentar:

Det er uvist, hvad problemet med Ina/Sjums gik ud på. Hvem Adam Afs. og fru Afs. er vides ikke.

Frøkulturen var en virksomhed i

Kerteminde. Rasmussen, der arbejdede på dette sted kendes ikke.

Adolph/Agraren Larsen var

kvartalsdranker.

Alhed Larsen døde i sensommeren

1927.

Modtagersted:

Howitzvej 29 4. København

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuerten

Omtalte personer:

Julie Brandt

Louise Brønsted

Alfred Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Hanne - -, kokkepige Erikshaab

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Johannes Larsen

Christine Mackie

Augusta Mogensen

Christian Mogensen

Janna Schou

Jørgen Schou

Hempel Syberg

- Winther, Fru

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB2496

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en

efterkommer af Astrid Warberg-
Goldschmidt

DOKUMENTINDHOLD

Astrid må sørge for at blive ordentlig rask. Det var godt, at hun fik Ina/Sjums igen. Astrid må passe på ikke at irritere "ham".
Johanne har bildt Adolph/Agraren ind, at hun ville flytte hjem til Astrid for at holde hus for hende - og altså forlade ham, hvis han ikke stoppede med at drikke. Han lovede at blive afholdsmand, hvis hun blev. Johanne accepterede dette, og hun beder Astrid skrive, at arrangementet med Johanne som hushjælp må afblæses, så Johanne kan vise Adolph dette. Adolph arbejdede en tid på Frøkulturen, og derefter meldte han sig hos Andreas/Puf igen, men da Puf ikke ville have ham, begyndte han at drikke voldsomt. Johanne synes, at Andreas/Puf er hård som flint.
Johanne har besøgt Gamle Hanne, som var ret dårlig, Mogensens og Hempel Syberg.
Johannes Larsen er langt nede, men han arbejder vist.

TRANSSKRIFTION

[På kuvertens forside med blyant:]

22 Okt 1927

[Med pen:]

Fru

Astrid Warberg

Howitzvej 29

Kjøbenhavn

E.

[Med blyant:]

læst Jan 1957.

[Med pen i brevet langs højre margen:]

21-10-27

[Med pen i brevet:]

Kæreste lille Dis!

Det var dog forfærdelig kedeligt for dig med den Sygdom, saadan noget sætter en frygtelig tilbage med Kræfter og Arbejdsevne og -lyst; nu maa du da endelig være forsigtig, lig mindst 2 Dage helt feberfri og gaa saa endelig ikke i Arbejde før du har lidt Kræfter, det er jo saa lumsk med den Influenza fordi der saa let følger noget med hvis man ikke er forsigtig eller faar Tilbagefald. Det var dog uheldigt, at jeg netop paa denne Tid lod ["lod" overstreget] ikke fik skrevet til dig, men jeg har haft saa meget af alle Slags - Syltning Rengøring o.a. og saa kunde jeg jo ikke vide det. Men Gud ske Lov du fik din lille Sjumse igen; sandsynligvis har Brevene fra Buf, Lugge (til Fru Afsc.) og mig gødet Jordbunden saa den har været

modtagelig da du fik din Samtale med Adam Afs. Pas nu paa, at du ikke giver ham den allermindste svageste Anledning til sin Snakken om dit Hysteri. For det skulde være underligt, om dette hans Nederlag ikke skulde have afsat en Brod i hans Sjæl imod dig – og egentlig vinder du vel ikke lille Sjumse helt, før du ogsaa har vunden ham og – som du jo altid er det første til at hævde, der er jo noget godt ved alle Mennesker og for Sjumses og din egen Skyld maa det jo gælde om at faa fat paa saa meget som muligt og saa bære over med Skidtheden, som vel desværre ikke er saa helt lidt i hans Karakter. Men dette har du jo sikkert i høj Grad Øje for selv.

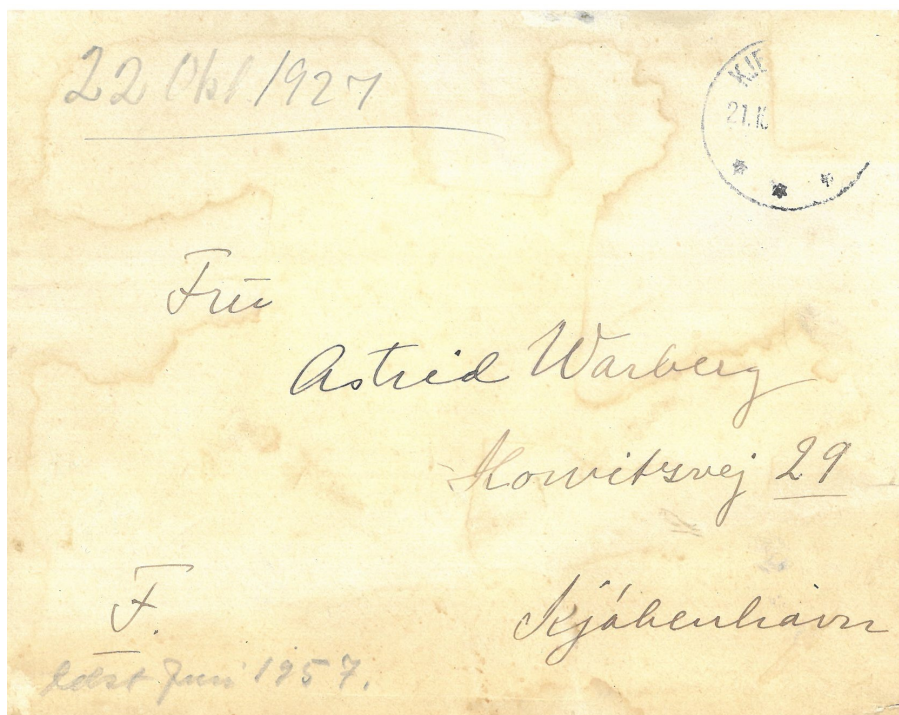
Vi har haft en slem Tid. Jeg har da det ebbede ud med Drikkeriet tilladt mig at fortælle Agraren, at du og jeg havde bestemt, at du skulde tage en større Lejlighed og saa skulde jeg styre Hus for dig og gennem alle vore mange bekendte faa nogle Elever saa jeg kunde betale for Manse. Det lød saa troværdigt at han ubetinget troede det var Alvor og han sagde saa, at han vilde blive Afholdsmand, hvis jeg vilde blive hos ham. Efter mange "Overvejelser" og "Betæneligheder" lovede jeg det, det er jo grimt at lave Svindel, men et unormalt Menneske kan man ikke selv være normal overfor og jeg gør det jo kun for at støtte ham og skaffe Hjemmet en rolig Vinter. Vil du være saa sød at "besvare" denne Opgiven vore Planer, for hvis han skulde forlange at se dit Svar paa det, hvad jeg nu ikke tror han gør. Skriv helst, at det var et underligt Træf, for Fru Winther har netop sagt, at I kunde blive boende hos hende "alligevel" ihvert Fald foreløbig i Vinter, saa kan det ligesom stadig staa paa Dagsordenen. Da han for nogen Tid siden blev færdig med Arbejdet paa "Frøkulturen", som har varet længe og været godt, gik han til Puf og sagde at nu var han færdig til at begynde hos ham igen. Han fik saa det Svar at han vilde selv bearbejde Jorden og at han havde antaget en Lærling til, saa der var ikke noget. Jeg havde haft paa Fornemmelsen at Puf vilde slaa Haanden af os, men for Agraren var det et Chock og han gik da ogsaa omgaaende ind i et mægtigt Drikkeri. – Det er underligt nok, at Puf ikke tænker paa at lette Tilværelsen lidt for mig. Agraren er dog hans Slægt forstaar du min Tankegang? Men han maa jo mene, at naar jeg har holdt saa længe, kan jeg vel lidt endnu. Christines Hadelighed mod Agraren skal jo heller ikke paavirke Puf til Overbærenhed, hvis de da drøfter Sagerne. Det falder mig ind – du faar da for Himmels Skyld ikke den Tanke at skrive om det til Puf for at udvirke noget godt? Lov mig endelig ikke at gøre det; paa det Omraade er han saa vidt jeg kan føle haard som Flint, det vilde ikke hjælpe og kun faa mig til at staa skidt i det. Jeg har ikke nævnt det og ikke ladet mig Spor mærke med det. – Agraren fik heldigvis Roeoptagen ned hos Rasmussen paa

Frøkulturen; han er forfærdelig flink imod os og aldeles mærkværdig forstaaende ser det som en sygelig Tilstand. Det er dog intelligent af saadan en ganske ukultiveret Mand. - - Jeg har Efteraarsferie i denne Uge og arbejder i den Anledning under Højtryk, har faaet en Mængde store Arbejder tilside - saadanne som tager lidt lang "samlet" Tid, hvad det jo altid kniber for mig at skaffe; mens jeg skriver dette koger jeg Asier, hvilket tager lang Tid da der kun maa koges 5-6 ad Gangen - efter min Opskrift da. Græskar har vi ogsaa syltet, 2 Slags baade med Vanille og Ingefær, jeg har faaet det hele forærende, saa det er kun Sukker og Krydderier at ofre paa det.

I Onsdags tog jeg til Odense, jeg har hele Tiden haft i Sinde at benytte en af mine Feriedage til at besøge gamle Hanne Onkel Syberg og Mogensens. - Saa vidt jeg ved har Hanne ikke sendt Krans til Alhed Christine sagde at hun havde ikke set noget til det og hvis hun har sendt maa der altsaa ikke have været Kort. Hun talte ikke selv om noget, men derfor kan hun jo godt have sendt. Hun var svar og ringe stakkels gamle Hanne! Mon hun rigtig trives hos dem, den unge Kone er vist saa dygtig, at hun ikke har Kraft til at være stort andet. Hanne havde været syg og var i Høsten falden ned af en Vogn, da hun besøgte nogen i Vester Kærby; nu var hun da oppe, men jeg synes ikke, der var mange Kræfter. Jeg bad den unge Kone om at sende mig et Brevkort hvis hun blev syg en Gang. Adr. kan hun da ikke glemme, naar det er nok med mit Navn og Kjerteminde. Saa drog jeg derfra til Mogensens, der bor ude paa den tidligere "Heden" der ad vor gamle Landevej næsten ude ved Fruens Bøge; de havde en henrivende Stue og der var saa hyggeligt og rart og de blev saa begejstrede over at se mig. Desværre blev det sent inden jeg naaede Onkel Syberg. Kl. var næsten 6, men en lille Passiar fik jeg da, dog ikke længe, da han var meget [indsat i venstre margen; lodret:] meget træt. Jeg synes næsten snart de to - Hanne og Onkel Syberg - har tjent sig fri, men maaske de endnu har lidt Glæde af Livet.

[Indsat øverst s. 1; på hovedet:] Jeg kan ikke huske om jeg har skrevet siden din store Hareskov-Begivenhed, det var vældig Sjøv og interesserede mig levende. Stakkels lille Nus, der ikke kunde komme med. Hils gamle gode Pan naar du ser hende. Jeg var saa glad ved hendes Brev til min Fødselsdag - - Stakkels Las er vist meget dybt nede, men jeg tror dog, at han arbejder. Ang. Chr. er endnu intet fastslaaet. Elle kommer en af Dagene

[Indsat langs venstre margen s. 1; lodret:] Nu kun tusind Hils og rigtig snarlig Bedring. Din Junge.

1861-01-12

Jeg kan ikke huske om, hvor længe du har været syg, men jeg tror, du har været syg i mindst 2 uger. Du har været i bedring, og det er meget godt. Men du har været meget syg, og det er meget ondt. Du har været i bedring, og det er meget godt. Men du har været meget syg, og det er meget ondt.

Det var dog forfærdelig bedeligt for dig med den
lygdom, sådan noget sådant er frygtelig tilbage
med kræfterne og arbejdsevne og -lyst; nu må
du da endelig være forsigtig, lig mindst 2 uger
helt feberfri og gå saa endelig ikke i arbejde
for du har lidt kræfter, det er jo saa sundt
med den Influenza fordi den saa let følger noget
med hvis man ikke er forsigtig - eller faa tilbage-
laet. Det var dog uheldigt, at jeg netop paa
denne Tid lod ikke fik skrevet til dig, men jeg
har haft saa meget af alle Slags - Sygdomme,
Kæbbering v.a. og saa kunde jeg jo ikke rids det.

Men Grit skrev du fik din lille Spinnse
igen; Sædsvulst har Brevene paa Brev,
Lunge (h. h. h. h.) og mig gødet for det er
saa den har været meget modtagelig, da du fik
din Samtale med Adam Apf. Pas nu paa,
at du ikke giver ham den allermindste
svageste Anledning til sin Snakken om dit
Hysteri. For det skulde være underligt, om
dette hans Nederlag ikke skuede have af-
sat en Brev i hans Sjæl imod dig - og egentlig
vinder du vel ikke lille Spinnse helt, for du ogsaa
har vundet ham og - sandt er det er den første
til at bidde, det er jo noget godt vel alle Mennesker
og for Spinnse og din egen Skyld, saa det er gødet om

at faa fat paa det saa meget som mulf
og saa baa over med Skibskuden, som vel
desuden ikke er saa helt lidt i hans Karat,
der. Men dette har du jo sikkest i høj
Grad gje for selv.

Vi har kraft en stem Tit, j har
da det ebbet ud med Brikkeriet tilladt
mig at fortælle Agtaren, at du og j har
bestemt, at den skulde tage en større Sejlads
og saa skulde j styre Hov for dig og gemme
alle vore mange bekendte faa nogle
blever saa j kunde betale for Mause. Det
lød saa travdigt at han uetvunget troede
det var alvor og han sagde saa, at han vilde
blive Afholdsmand, hvis j vilde blive hos
ham. Efter mange "Avisvejelse" og "Betsans
kelighed" lovede j det; det er jo grinet
at lave Siindel, men et unormalt Men,
neske kan man ikke seli den normal
overfor og j gir det jo kun for at stalle
ham og skaffe Sejrummet en vol, Viute.
Vil du vare saa sød at "besvare" denne
opgivne vore Placer, for hvis han skulde
fordrage at se dit Prae paa det, hvis
j nu ikke tror han gir. Skriv helst, at det
var et underligt Prop, for Fru Winthee har
netop sagt, at j kunde blive boende hos den
"alligevel" ihvert Fald foreløbig i Viute, saa
kan det ligesom stadig staa paa Bogenordenen.
Ja han for nogen Tit siden blev færdig med
Arbejdet paa "Frøskultureren", som har været

lange og varet godt, gik han til Prof og sagde
at man var ham færdig til at begynde hos
ham igen. Han fik da det svar at han
ville selv arbejde for den og at han havde
antaget en Særling til, saa der var ikke
noget. J. havde haft paa Formiddag
sen at Prof ville staa Haanden af os,
men for Agraen var det et brok og
han gik da ogsaa angaaende mit i et
mødt Øjeblik. — Det er underligt nok
at Prof ikke tænker paa at lade Tilværelsen
litt for mig. Agraen er dog hans Høj-
forstaaer du min Tankegang? Men han
maa jo mene, at naar J. har haelt saa
langt, kan J. vel litt endre. Christines
Hælfærdighed med Agraen skal jo lide ikke
paariske Prof til Aukuberehed, hvis de da
drofter Sagerne. Det faldt mig ind - du
jaar da for Himmelens Skyld ikke den
Tanke at skrive an det til Prof for at ind-
virke noget godt? So mig endelig, ikke at
gør det. Paa det Omraad er han saa vittig
J. kan føle haard som Flint, det vilde ikke
hjælpe og kun paa mig vil at staa skidt
i det. J. har ikke nævnt det og ikke lader
mig spør omme med det. — Agraen fik
heldigvi. Raadtagen med hos Rasmussen
paa Frøskultøren, han er forfærdet, flint
imod os og aldele. usikkerhed, fortaænde
der det som en sygelig Tilstand. Det er dog
intelligent af saadan en ganske ubestemt
Mand. — J. har efterhaanden Jere i
denne Uge og arbejder i den Aulede, i
under Højtryk, har faaet en Mængde
store Arbejder til sig - saadanne som tage
litt lang, samlet vil, hvad det jo altid
kunne for mig at skaffe, men J. skriver det

Kage p. Asien, hvilket tog lang Tid da der kun
maa koges 5-6 at Gangen - efter min op-
skrift da. Groskar har vi ogsaa syltet,
2 Hags baar med Vanille og Smørfar,
p. har faaet det hele forordnet, saa det er
kun Sukker og Krydderier at afre paadag.
I Onsdags tog p. til Odense, p. har
hele Tiden drøft i Tivide at hængte en af
mine Feriedage til at besøge gamle Hanne
Onkel Lyber og Mogensens. - Saa vidt p.
net har skatme ikke sendt Frans til Altheb
Christine sagde at hun havde ikke set noget
videt og hvis hun har sendt maa
den alsvaa ikke have været kort. Hun
talte ikke selv om noget, men derfor kan
hun jo godt have sendt. Hun var svag
og ringe stakkel gamle Hanne! Men hun
virkelig trives hos dem, den unge Kone er
ret saa dygtig, at hun ikke har Kraft
til at være selv andet. Hanne havde
været syg og var i Høsten falden ned af
en Vogt, da hun besøgte nogen i Vesten
København, men var hun da oppe, men p.
synes ikke, der var mange Kræfter.
p. hat den unge Kone om at sende mig
et Brevkort hvis hun blev syg en Gang.
Adr. kan hun da ikke glemme, naar
det er nok med mit Navn og Kjæmmerind.
Saa drøjt p. derfor til Mogensens,
der bor nu paa den tidligere "Heden" der
st var gamle Landevej næsten ved det
Friens Bøje; de havde en hevrivende Stue
og der var saa hyggeligt og rart og de blev
saa begejstret over at se mig. De varre
blev det sent inden p. naadte Onkel Lyber
kl. var næsten 6 men en lille Pascha
fik p. da, dog ikke længe, da han var meget
BB2496